

Vineri, 12 Iunie, 2026

Sf. Cuv. Onufrie cel Mare și Petru Athonitul

Romani 5

¹⁷ Că dacă prin greșala unuia moartea a domnit printr'unul, cu mult mai mult cei ce primesc prisosița harului și a darului dreptății vor domni în viață prin unul Iisus Hristos.

¹⁸ Prin urmare, așa cum din greșala unuia a venit peste toți oamenii osânda, tot astfel prin fapta de dreptate a Unuia, peste toți oamenii a venit îndreptățirea care dă viață;

¹⁹ fiindcă așa cum prin neascultarea unui singur om cei mulți s'au făcut păcătoși, tot astfel prin ascultarea Unuia cei mulți vor deveni drepti.

²⁰ Cât despre lege, ea a intrat ca să se înmulțească greșala¹; dar unde s'a înmulțit păcatul, a prisosit harul,

²¹ pentru ca, așa cum păcatul a domnit spre moarte, tot astfel harul să domnească prin dreptate spre viață veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

¹Vezi 2, 27 și nota.

Romani 6

¹ Atunci, ce vom zice? Rămâne-vom oare în păcat ca să se înmulțească harul?

² Ferească Dumnezeu! Noi, cei ce am murit păcatului, cum vom mai trăi în el?

Matei 9

¹⁴ Atunci au venit la El ucenicii lui Ioan, zicând: „Pentru ce noi și fariseii postim mult, iar ucenicii Tăi nu postesc?”

¹⁵ Și Iisus le-a zis: „Pot oare nuntașii să se întristeze câtă vreme mirele este cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti².”

¹⁶ Nimeni nu pune petic de postav nou la o haină veche, căci peticul trage de haină și se face o ruptură mai rea;

² Aluzie limpede la patimile și moartea lui Iisus; text pe care se întemeiază, în principal, Postul cel mare sau Păresimile, ca ținută de doliu pentru absența – de până la înviere – a Mirelui.

17 nici nu pune vin nou în burdufuri vechi, că altfel burdufurile crapă, vinul se varsă și burdufurile se pierd; ci vinul cel nou se pune în burdufuri noi și se păstrează amândouă”.

Tâlcuire

L-au întrebat pe Domnul de ce ucenicii Lui nu potesc. El a răspuns: pentru că încă nu a venit vremea. Apoi, le-a arătat prin pilde că, îndeobște, asprimea nevoinței trupești trebuie să fie împreună cu înnoirea puterilor lăuntrice ale duhului. Mai înainte ațâță în tine duhul râvnei și abia pe urmă să iei asupra-ți nevoințe aspre, căci numai atunci ai puterea lăuntrică nouă, în stare să le poarte cu folos. Iar dacă neavând această râvnă te vei apuca, atras de nevoințele adevărate ori părute ale altora, de nevoințe aspre, ele nu-ți vor fi de folos. Puțin ai să porți aceste nevoințe, apoi o să slăbești, o să te lași de ele și o să ajungi mai rău decât înainte. Nevoința aspră lipsită de duh lăuntric e la fel ca un petec de postav nou la o haină veche, sau ca vinul nou în burdufuri vechi. Un astfel de petec va cădea,

și gaura din haina veche se va face încă mai mare; iar vinul nou va găuri burduful vechi, el se va împrăștia, iar burduful nu va mai fi bun de nimic. Asta nu înseamnă, totuși, că nevoințele aspre nu sunt bune; ci vreau să spun doar că totul trebuie făcut cu rânduială. Trebuie făcut în așa fel ca nevoia de ele să vină dinlăuntru, ca ele să aducă mulțumire inimii, nu să o strâmtoreze doar, ca o povară, din afară.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.